

Т.М. Комісаренко

викладач

Уманський державний

педагогічний університет

імені Павла Тичини

ОВОЛОДІННЯ ІНОЗЕМНОЮ МОВОЮ ЯК ДІЯЛЬНІСТЮ

Іноземна мова є предметом «діяльнісним». Її не досить «знати», нею треба **оволодіти** – як діяльністю. А з іншого боку, мова не є і самодостатньою діяльністю, навіть якщо під терміном «мова» розуміти спілкування. Бо воно – спілкування – теж не є самодостатнім, самоцінним. Насправді мова, якщо її трактувати і крізь призму цього поняття, є лише **засобом** позамовної діяльності. Коли людина не може самотужки досягнути потрібну мету, вона «шукає» і «залучає» до цього іншу людину (чи людей) – «партнера». Саме так, з допомогою мови (звуків чи знаків), діє спілкування, але воно завжди виступає **інструментом позамовної діяльності**. Навчання мови спрямовано на засвоєння її інструментальної функції, яка називають комунікативною. Поза діяльністю вона не виявляється.

З цього випливає, що навчання мови – і рідної у ранньому дитинстві, і згодом іноземної, – означає навчання не слів і не правил граматики, а тієї функції, яку вони можуть виконувати у життєдіяльності людини. Але це означає, що, коли навчаємо чужих мов, мусимо найперше дбати, аби у цьому процесі була **присутня** сама якась позамовна діяльність, яка диктувала б **потребу** мовного акту. У термінах педагогічної науки це означає навчання на діяльнісній основі. Дещо спрощено такий підхід передбачає зосередження акценту на «практичному» застосуванні мови – не в майбутньому, а тепер, у процесі навчання. Будь-яке висловлювання на уроці з допомогою мови повинно мати діялісну мету, впливати з потреб діяльності. Адекватна

технологія навчання мови покликана постійно забезпечувати таку потребу, бодай в умовному вигляді, що диктують можливості уроку. Механічне, немотивоване проговорювання чи заучування слів, словосполучень, речень, як і слухання чи читання пустопорожніх фраз не є повноцінним навчанням.

Такі міркування підводять нас до визначення реальної мети навчання іноземної мови. Найпершою і головною мусимо вважати сьогодні мету **практичну**. Практична мета завжди націлена на потреби діяльності людини. Вона не диктується державною ідеологією чи політикою, а відбиває інтереси окремої особи, а тому за змістом, відповідаючи загальній вимозі є інструментом її діяльності, не може бути однаковою для всіх, як освітня чи виховна цілі [1].

Чому люди переймаються питанням вивчення іноземних мов не шкодуючи своїх сил, часу і грошей? Щоб з'ясувати це, було проведене анкетування київським науково-освітнім центом, за результат якого, стимулом до вивчення іноземних мов 51% опитаних людей називають кар'єрне зростання, 23% - навчання і стажування за кордоном, 12% роблять це для того, щоб зробити свій відпочинок більш комфортним, 7% збираються в ділові закордонні подорожі, 4% навчаються для участі в міжнародних конференціях і лише 3% опитаних працюють з іноземними партнерами [2]. Як видно, переважна більшість відповідей безпосередньо пов'язана з роботою і просуванням кар'єрними сходами. Висновок з цього напрошується один - для успішної роботи в найрізноманітніших сферах і напрямках однієї рідної мови явно буде недостатньо, необхідне знання іноземної мови.

Література

1. Коріння проблем у вивченні іноземних мов – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://osvita.ua/school/reform/53026/>.
2. Актуальність вивчення іноземних мов – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://osvita.ua/languages/5594/>.